

ning, men det ærede Medlem har nu engang bragt det i Forslag, og jeg skal ikke opholde mig ved Forslagets Realitet, men jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at det ærede Medlem slet ikke har foreslaaet, at tillige de Bestemmelser, der senere omhandle, hvorledes Artilleriet skal forsynes med Befalingsmænd, altsaa Lovforslagets §§ 51—61, skulle udgaae eller forandres. Men af disse siger nu blandt Andet § 57, at der skal være en Bataillonschef for Fæstningsartilleriet, og fremdeles, hvorledes dette skal commanderes, og hvorledes dets Chefs Stab skal være. Men denne hele Paragraph vilde jo komme til at staae, i den fuldstændigste Modsigelse med den Paragraph, som det ærede Medlem under Nr. 17 foreslaaer Thinget at vedtage. Det vil heraf sees, at det ærede Medlems Forslag ere affattede med saa liden Omhu og Omsigt, at der ogsaa deri indeholdes en Opfordring for Thinget til ikke at stemme for dem, da man ellers vilde faae en fuldstændigt meningsløs Lov, men det kan jo dog aldrig være Thingets Mening at ville vedtage noget Saadant.

Den Udtalelse, der freikom fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg), foranlediger mig til nogle Bemærkninger. Det forekommer mig, at det ærede Medlem stillede sig paa et Standpunkt, som ikke kan kaldes correct. Det ærede Medlem har meget indtrængende ønsket, at Thinget skulde vedtage en Slutningsparagraph til Lovforslaget, hvorved dets Gyldighed vilde indskrænkes til et vist Antal Aar, og deri har Thinget ved 2den Behandling spøiet det ærede Medlem. Der var imidlertid endeel Medlemmer af Thinget, som vare imod denne Paragraph — det var ikke saa Faa, thi det vil jo erindres, at Paragraphen kun blev vedtagen med saa Stemmers Majoritet, — og flere af disse Medlemmer have nu foreslaaet, at Paragraphen atter skulde udgaae, og at der istedet derfor skulde sættes en Revisionsparagraph, hvorved det Forslag, der ved 2den Behandling forelaa derom for Thinget, men som da ikke blev vedtaget, kommer frem i en ny og meget skarpere Skikkelse. Det ærede Medlem veed, at Krigsministeren vil kunne modtage dette Forslag, men ikke vil kunne finde sig i, at den

Paragraph, som Thinget vedtog ved 2den Behandling, bliver staaende. Dette er Alt, hvad der foreligger, og deri finder nu det ærede Medlem tilstrækkelig Anledning til at tiltræde endeel Forslag til Forandringer i Lovforslagets Bestemmelser, hvorved hele dets Indretning vilde blive i væsentlig Grad ødelagt. Thi det tør jeg nok sige, at ved Vedtagelsen af de Forslag, som det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 5te Valgfreds (Clausager) har opstillet, vil Lovforslaget blive saaledes stamferet, at det ikke vil blive muligt hverken for den nuværende eller for nogen anden Regjering at indstille det til Kongens Sanction. Derom er jeg overbevist, og jeg skal sige Grunden, hvorfor. Spørgsmaalet om Infanteriets og de andre Baaens Uddannelse og Dvæle er et Spørgsmaal, som hører til de allervanskeligste. Det fordrer, naar det skal afgjøres paa en saadan Maade, at man tør have Tillid til, at de unge Mænd, som skulle tjene i Hæren, virkelig faae den Uddannelse, som er nødvendig, for at de i paakommende Tilfælde kunne værne om Landets Uafhængighed, en saadan Række af Undersøgelser ved de Mænd, som have gjort sig det til Livsopgave at udfinde, hvorledes dette kan stee paa rigtigste Maade, at Rigsdagen altid bør være i allerhøjeste Grad varsom med i en saadan Sag at gaae imod, hvad der af Regjeringen er foreslaaet. Det maa nemlig indrømmes, at selv om de Mænd her i Rigsdagen, der have gennemgaaet Exerceerskolen, og som selv have været Soldater, have faaet et Indtryk af, at den Skole, som de have gennemgaaet, har været mere vidtløftig og mindre vel indrettet, end hensigtsmæssigt kunde være, saa er der dog derfra et meget langt Spring til at kunne sige, hvorledes Skolen da bør være indrettet for at blive hensigtsmæssig. Sagen er jo den, mine Herrer, at af alle dem, der her ere tilstede, og som selv have været Soldater, er der, tør jeg nok sige, ikke en eneste, som i Fredstid har faaet en Uddannelse, som er bleven affluttet i 6 Maanedes. De af os, som have været Soldater, ere alle blevne uddannede under et System, ifølge hvilket Uddannelsen varede i 16 Maanedes. Afvigelse derfra har væsentligt fundet Sted under Krigsforhold, som jo ere meget forskjellige fra de almindelige. De om-